

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

putem TRGOVAČKI SUD U RIJECI

51000 RIJEKA
Zadarska 1 i 3

Poslovni broj: 14- St-554/2018-187

STEČAJNI DUŽNIK: Stečajna masa iza ČABRUNIĆI VILA JEDAN d.o.o., OIB:
63192655715, Rijeka, Markovići 21

RAZLUČNI VJEROVNIK: NPT CENTAR d.o.o., OIB: 89716087194 Samobor,
Hercegovačka 13, kojeg zastupa punomoćnica
Marina Mamić, odvjetnica u Zagrebu, Kruga 48/II

PRIJEDLOG RAZLUČNOG VJEROVNIKA ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

sukladno čl.387 Zakona o parničnom postupku
punomoć
e-komunikacijom

I. Razlučni vjerovnik podnosi prijedlog za dopuštenje revizije protiv:

- ***Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj Pž-676/2026-2 od 15. travnja 2026.***

II. Vrhovni sud Republike Hrvatske na sjednici Građanskog odjela od 1. ožujka 2021., zauzeo je pravno shvaćanje da je protiv konačne odluke o naknadi stečajnog upravitelja dopuštena revizija, pa time je procesno dopušteno i podnošenje prijedloga za podnošenje revizije. U svezi toga razlučni vjerovnik podnosi ovaj prijedlog za dopuštenje revizije.

Dokaz: Pravno shvaćanje-sjednica GO VSRH, 1. ožujka 2021.

/prilog 1./

III. Razlučni vjerovnik u ovom predmetu podnio je ranije prijedlog za dopuštenje revizije, koja mu je odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske dopuštena, a odlukom broj Rev-88/2024-2, od 3. prosinca 2025., revizija je prihvaćena, ukinuto je rješenje

Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-544/2023-2 od 22. ožujka 2023., i predmet je vraćen drugostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Dokaz: Rješenje VSRH broj Rev-88/2024-2 od 3. prosinca 2025.

/prilog 2./

IV. Nakon prihvaćene revizije Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, donosi novo rješenje poslovni broj PŽ-676/2026-2 od 15. travnja 2026., kojim ponovo odbija žalbu razlučnog vjerovnika i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Rijeci, poslovni broj St-554/2018-187 od 8. prosinca 2022.

Dokaz: Rješenje TS u Rijeci, broj: St-554/2018-187 od 8. prosinca 2022.

/prilog 3./

- Žalba razlučnog vjerovnika na rješenje TS u Rijeci broj, St-554/2018-187 od 8. prosinca 2022.

/prilog 4./

- Rješenje VTS-a, broj, PŽ-676/2026-2 od 15. travnja 2026,

/prilog 5./

V. Dakle, iako je VSRH u revizijskoj odluci jasno naveo ;

toč. 11. *Slijedom navedenog, zbog izostanka obrazloženja drugostupanjskog suda u smislu odredbe članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a, te odredbe članka 354. stavka 1. u vezi s člankom 375. stavkom 1. ZPP-a ovaj sud nalazi da pobijano drugostupanjsko rješenje nije obrazloženo u smislu relevantnosti žalbenih navoda koji se odnose na okolnosti temeljem kojih je ocijenjen obujma rada stečajne upraviteljice, a zbog kojih joj je određena nagrada u dosuđenom iznosu. Osim toga, ostali žalbeni navodi uopće nisu ocijenjeni, i smislu njihove relevantnosti ili nerelevantnosti (razlozi za izuzeće).*

Drugostupanjski sud ponovo propušta dati argumentiranu ocjenu žalbenih navoda i to upravo onih od kojih ovisi i na kojima razlučni vjerovnik temelji žalbu o visini nagrade koja je dosuđena spornim rješenjem. Što više, iako žalba sadrži konkretne navode, zapravo činjenice, zašto sporno rješenje nije pravilno i zakonito, drugostupanjski sud daje uopćeno obrazloženje, navodeći da su žalbeni razlozi subjektivna ocjena vjerovnika o vrijednosti rada stečajnog upravitelja.

VI. Podnositelj ovog prijedloga smatra da ponovo drugostupanjski sud nije dao jasne i određene odgovore zašto bi stečajnoj upraviteljici kod toliko propusta i povreda zakona pripala najviša nagrada.

VII. Rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci, poslovni broj St-554/2018-187 od 8. prosinca 2022., riješeno je da se: „Stečajnom upravitelju Ljiljani Blagojević, OIB: 27293493678, Markovići 21, Rijeka određuje se za rad u stečajnom postupku nad dužnikom ČABRUNIĆI VILA JEDAN društvo s ograničenom odgovornošću za nekretnine i putnička agencija Opatija (Grad Opatija), Andrije Štangera19, OIB: 75520764503, MBS: 130017233 od njezinog imenovanja 19. lipnja 2017. do obustave i zaključenja stečajnog postupka nad dužnikom 20. srpnja 2018., te za rad u nastavljanju postupka radi naknadne diobe Stečajne mase iza ČABRUNIĆI VILA JEDAN društvo s ograničenom odgovornošću za nekretnine i putnička agencija u

stečaju Rijeka, Markovići 21, OIB: 63192655715, MBS: 040398450 nagrada u iznosu od kn 630.000,00 kn / 83.615,37 eura¹ u bruto iznosu, to jest iznosu prije odbitka pripadajućih doprinosa iz osnovice, poreza ili drugih naknada.“

Dokaz: Rješenje TS u Rijeci, broj: St-554/2018-187 od 8. prosinca 2022.

/prilog 3./

VIII. Slijedom navedenog a sukladno članku 385.a st 2., i članka 387. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, dalje u tekstu ZPP), razlučni vjerovnik u roku iz članka 388 stavak 1., podnosi prijedlog za dopuštenje revizije.

Razlučni vjerovnik podnosi prijedlog za dopuštenje revizije iz razloga propisanih člankom 385. a stavak 2. ZPP-a, budući da mu je u prvostupanjskom i drugostupanjskom postupku zbog osobito teških povreda odredaba parničnog postupka povrijeđeno temeljno ljudsko pravo na neovisno i nepristrano i pravično suđenje zajamčeno člankom 29. stavak 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine broj 56/90, 135/97, 113/00, 76/10 i 5/14) i člankom 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, (Narodne novine-Međunarodni ugovori broj 18/97, 6/99.- pročišćeni tekst 8/99-ispravak 14/2, 1/06, 2/10, 13/17, u daljnjem tekstu Konvencija), kao i člankom 1. Protokola br. 1 uz konvenciju a na što se je razlučni vjerovnik pozivao tijekom čitavog nižestupanjskog postupka, slijedom čega postavlja slijedeće pravno pitanje:

- 1. Da li je podnositelju prijedloga povrijeđeno pravo na neovisno i nepristrano suđenje, kada je sud potvrdio rješenje o nagradi stečajnoj upraviteljici, koja je za zastupanje stečajnog dužnika i obavljanje ostalih odvjetničkih usluga, angažirala odvjetnika koji joj je bliski srodnik / zet-srodnik po tazbini do drugog stupnja/ i kojemu je priznala i odobrila troškove koji padaju na teret podnositelja prijedloga, bez da su sudovi ispitali postojanje sukoba interesa i objektivnog privida nepristranosti, a time i povredu odredaba o izuzeću.**

Dakle, sud je dopustio da u stečajnom postupku dužnost stečajne upraviteljice obavlja osoba, iako sukladno odredbi čl. 77. st. 2. Stečajnog zakona (Narodne novine br. 71/2015, 104/2017, 36/2022), koji propisuje da:

- za stečajnog upravitelja ne može biti imenovana osoba koja bi morala biti izuzeta kao sudac u stečajnom postupku,**

Te je morao, izuzeti stečajnu upraviteljicu u trenutku kada je kao zakonski zastupnik stečajnog dužnika-stranke, angažirala za zastupnika-punomoćnika stečajnog dužnika, odvjetnika iz Rijeke, Marka Zagorca, svog zeta-bliskog srodnika.

S obzirom da se sukladno čl. 10. Stečajnog zakona u stečajnom postupku primjenjuju pravila parničnog postupka, a čl. 71. ZPP-a, st. 3. propisuje:

Sudac ne može obavljati sudačku dužnost:

3) ako mu je stranka ili zakonski zastupnik ili punomoćnik stranke srodnik po krvi u pravoj liniji do bilo kog stupnja, a u pobočnoj liniji do četvrtog stupnja ili mu je bračni drug, izvanbračni drug ili srodnik po tazbini do drugog stupnja, bez obzira na to je li brak prestao ili nije;

Kako je dakle, stečajna upraviteljica angažirala zeta kao punomoćnika stranke koji joj je srodnik po tazbini do drugog stupnja, ona nije mogla biti imenovana za stečajnu upraviteljicu, odnosno nakon njegovog angažmana nije više mogla obnašati tu dužnost, pa joj time ne pripada niti nagrada.

Podnositelj ovog prijedloga-razlučni vjerovnik smatra da je sud bio dužan izuzeti stečajnu upraviteljicu ili je upozoriti na izbor drugog odvjetnika, jer se radi o gruboj povredi načela nepristranosti kao i sukoba interesa, za koju je saznao tijekom prvog žalbenog postupka, čime je sud počinio apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st.2. t.1. ZPP-a, i time povrijedio temeljno ljudsko pravo na pravično suđenje, **kako je to izrazio svoje pravno shvaćanje Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci broj, Rev-x19/2013 od 10. lipnja 2015., pozivajući se na niz odluka ESLJP-a i Ustavnog suda Republike Hrvatske.**

Dokaz: VSRH, Rev-x19/2013 od 10. lipnja 2015.

/prilog 6./

Prigovor povrede prava neovisnog i nepristranog suđenja, razlučni vjerovnik nakon saznanja isticao je tijekom ponovljenog postupka kod prvostupanjskog suda kao i u žalbenom postupku kod drugostupanjskog suda.

Dokaz: Rješenje TS u Rijeci broj, St-554/2018-167 od 22. srpnja 2022., str.7.t.29.,

/prilog 7./

- Žalba od razlučnog vjerovnika na rješenje TS u Rijeci broj, St-554/2018-167, od 22. srpnja 2022.,str.2. t. 3 -10,

/prilog 8./

- Rješenje TS u Rijeci broj, St-554/2018-187, od 8. prosinca 2022.

/prilog 3./

- Žalba razlučnog vjerovnika na rješenje TS u Rijeci broj, St-554/2018-187 od 8. prosinca 2022.

/prilog 4./

Prvostupanjski sud je odbio prigovor povrede prava nepristranog i neovisnog suđenja što više istaknuo je da je u konkretnom postupku to bilo i opravdano dok drugostupanjski sud o tom žalbenom razlogu nije odlučio.

Dokaz: Očitovanje predmetnog suca od 23. rujna 2021.,

/prilog 9./

Dakle, nedvojbeno je da je stečajna upraviteljica, angažiranjem odvjetnika koji je njen zet dovela u pitanje vlastitu nepristranost i stvorila situaciju sukoba interesa. Odvjetnički troškovi koje prikazala kao trošak koji padaju na teret stečajne mase, uspješno su ukinuti samo zahvaljujući razlučnom vjerovniku u žalbenom postupku na prvostupanjsko rješenje kojim je sud takve troškove priznao.

Pokušaj terećenja stečajne mase za korist povezane osobe, predstavlja grubo kršenje prava na nepristrano i neovisno suđenje, a ne opravdano postupanje stečajne upraviteljice, Stoga je drugostupanjski sud imao itekakvog razloga odgovoriti na taj prigovor i jasno se odrediti oko sukoba interesa.

Postupanje drugostupanjskog suda suprotno je ustavnim i konvencijskim standardima nepristranosti. Osnovni test nepristranosti je objektivni test, što je ustaljena praksa Europskog suda za ljudska prava (npr. Piersack protiv Belgije i De Cubber protiv Belgije), te nije odlučno samo je li sud (ili tijelo) stvarno pristran, nego i postoje li okolnosti koje **objektivno opravdavaju sumnju u nepristranost** Drugim riječima, dovoljno je da postoji **razumna sumnja** - nije potrebno dokazivati konkretnu štetu.

Dakle, **već sama pojava pogodovanja je nedopuštena**/"Appearance of bias"/, tako u predmetu Micallef protiv Malte sud naglašava: pravda se ne smije samo provoditi, nego se mora i vidjeti da se provodi nepristrano.

Prema ustaljenoj praksi Ustavni sud Republike Hrvatske, utvrđuje da: *nepristranost mora postojati i u subjektivnom i u objektivnom smislu, te da je dovoljno da postoje okolnosti koje kod razumnog promatrača izazivaju sumnju.*

Dokaz: Odluka U-III/1722/2019

/prilog 10./

Isto tako Ustavni sud Republike Hrvatske naglašava: **povreda prava na pravično suđenje postoji i kada sud ne otkloni okolnosti koje dovode u sumnju njegovu nepristranost, bez obzira na to je li pristranost stvarno dokazana.**

Dokaz: Odluka U-III/1729/2018

/prilog 11./

Drugostupanjski sud u ponovnom odlučivanju u ovom postupku, nije se očitovao na istaknuti prigovor o povredi prava na nepristrano suđenje i sukob interesa, / razlozi za izuzeće/, iako mu je to revizijskom odlukom VSRH određeno.

IX. Slijedeće pravno pitanje koje podnositelj prijedloga postavlja na temelju čl. 29. st.1.Ustava Republike Hrvatske i čl. 6. st. 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, glasi:

- 2. Da li je podnositelju prijedloga povrijeđeno pravo na pravično suđenje kada je drugostupanjski sud donio sporno rješenje bez obrazloženja, time što je propustio ispitati i ocijeniti, te obrazložiti ključne okolnosti zbog kojih su razloga žalbeni navodi neosnovani a koji se temelje isključivo na činjenicama i dokazima koje je sama stečajna upraviteljica navela i koji isključuju mogućnost dosude najviše nagrade?**

Uopćeno obrazloženje koje daje drugostupanjski sud nije prihvatljivo sa stanovišta zaštite prava prema Konvenciji i Ustavu Republike Hrvatske, da svatko ima pravo na pravično suđenje. Tako i u ovom slučaju razlučni vjerovnik ima pravo znati da li jesu ili zašto nisu počinjene povrede odredaba Stečajnog zakona od strane stečajne

upraviteljice, na koje je konkretno upozoravao tijekom čitavog postupka razlučni vjerovnik a o čemu u konačnosti i ovisi visina njene nagrade.

Posebno je povreda prava na pošteno suđenje počinjena od strane drugostupanjskog suda kada je **ponovo potvrdio rješenje** prvostupanjskog suda koje se u **bitnome, suštinski i činjenično ne razlikuje od ranija dva rješenja** a koja je rješenja drugostupanjski sud ukidao upravo zbog istih žalbenih razloga koje je razlučni vjerovnik isticao kod određivanja najviše nagrade stečajnoj upraviteljici.

Dokaz: Rješenje TS suda u Rijeci broj, St-554/2018-103 od 23. srpnja 2021.,

/prilog 12./

- I. ukidno Rješenje VTS-a, broj PŽ-4560/2021, od 16. studenog 2021.,

/prilog 13./

- Rješenje TS suda u Rijeci broj, St-554/5018-167 od 22. srpnja 2022.,

/prilog 7./

- II. ukidno Rješenje VTS-a broj PŽ-4062/2022, od 18. listopada 2022.,

/prilog 14./

Dakle, drugostupanjski sud u istom postupku dva puta prihvaća iste žalbene razloge i ozbiljno dovodi u sumnju zakonitost rada stečajne upraviteljice i visinu njene nagrade, da bi treći puta donio rješenje kojim bez obrazloženja potvrđuje sporno rješenje kao i u ovom postupku ali bez jasnog odgovora na ključna pitanja odnosno prigovore o kojima ovisi visina nagrade stečajne upraviteljice. Zapravo pobijano rješenje proizvoljno obrazlaže žalbene navode kao neosnovane.

Neprihvatljivo je sa stanovišta pravičnog suđenja, da žalbene navode razlučnog vjerovnika drugostupanjski sud u pobijanom rješenju kvalificira **kao subjektivnu ocjenu vjerovnika o vrijednosti rada stečajnog upravitelja**, dok je te iste razloge u ranija dva rješenja okvalificirao kao osnovane s ozbiljnom sumnjom da bi joj pripadala dosuđena nagrada.

Dokaz: Rješenja VTS-a

/prilog 13. i 14./

Razlučni vjerovnik je taksativno naveo razloge zbog čega stečajnoj upraviteljici ne pripada određena nagrada, pozivajući se na točno određene zakonske odredbe, na dokaze i činjenice utvrđene u postupku, na isprave i dokumentaciju koja prileži u spisu, a dobio je ponovo općenito obrazloženje da žalbeni navodi predstavljaju varijacije već istaknutih prigovora pa ih sud nije trebao pojedinačno reproducirati.

Proturječnost navoda u rješenju suda proizlazi kod navoda suda ;**da je žalitelj iznio niz konkretnih prigovora** a zatim navodi da se radi **o navodnoj šteti** koju je počinila stečajna upraviteljica stečajnoj masi, da se radi **o navodnoj osobnoj povezanosti** stečajne upraviteljice i odvjetnika kojeg je angažirala za zastupanje stečajnog dužnika.

Točan je navod suda, da je žalitelj **iznio niz konkretnih prigovora**, jer su jasno i konkretno prikazani stvarni iznosi štete koju je počinila, od činjenice da nije preuzela stečajnu masu nego je dopustila trećoj osobi da tijekom ljeta obavlja djelatnost turističkog iznajmljivanja, ostvaruje prihode na teret stečajne mase, stvara ogromne dodatne troškove /struja, voda, devastacija imovine/, pa sve do komunalnih troškova

koji su u konačnici pali na teret stečajnog vjerovnika, jer nije zatražila njihovo smanjivanje. Bilo je za očekivati da će sud zaključiti da se **ne radi o navodnoj šteti**.

Isto tako **nije navodno postojao osobni odnos** stečajne upraviteljice i odvjetnika već je to bio stvarni odnos, a i prvostupanjski sud potvrdio je da je angažirani odvjetnik bliski srodnik stečajne upraviteljice-zet.

Dokaz: Očitovanje predmetnog suca od 23. rujna 2021.,

/prilog 9./

Stoga podnositelj prijedloga smatra, da mu je u ponovljenom postupku pred drugostupanjskim sudom zbog teške povrede odredaba parničnog postupka iz. čl. 354. st.2. t.11. ZPP-a, povrijeđeno temeljno ljudsko pravo i to pravo na pravično suđenje, jer je ponovo propustio odgovoriti na žalbene navode koji se odnose na okolnost temeljem kojih je ocijenjen obujam rada stečajne upraviteljice a zbog kojih joj je dosuđena nagrada u najvišem iznosu.

Točka 11. Rješenja - O bitnim povredama postupka sud navodi:

Žalitelj u bitnome ne ukazuje na stvarne nedostatke u obrazloženju, već izražava neslaganje s činjeničnim i pravnim zaključcima suda, što ne predstavlja bitnu povredu odredaba postupka.

Međutim u žalbi su točno navedeni nedostaci koji ukazuju da je rješenje nerazumljivo, proturječno samo sebi i razlozima .

Dokaz: Žalba razlučnog vjerovnika na rješenje TS u Rijeci broj, St-554/2018-187 od 8. prosinca 2022.

/prilog 4./

Točka 13. Rješenja - O visini nagrade stečajne upraviteljice sud navodi:

Nije osnovan žalbeni prigovor da je nagrada određena bez primjene zakonskih kriterija (točke 7. - 11., 22., 42. - 46., 50. žalbe). Sukladno čl. 94. SZ-a i čl. 7. Uredbe, osnovni kriterij za određivanje nagrade jest vrijednost unovčene stečajne mase, uz mogućnost da sud, sukladno čl. 5. Uredbe o kriterijima obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 105/15; dalje: Uredba), uzme u obzir i obujam i složenost poslova stečajnog upravitelja.

Dakle, iz pravnog shvaćanja izraženog u predmetnom rješenju proizlazi da je **osnovni kriterij za određivanje nagrade vrijednost unovčene mase a sudu se ostavlja mogućnost / ne i obveza/,** da uzme u obzir i obujam i složenost, dok o smanjenju visine nagrade nema niti riječi.

Takvo obrazloženje suprotno je pravnom shvaćanju drugostupanjskog suda izraženo u njegovoj odluci.

Dokaz: Rješenju VTS-a, broj PŽ-4560/2021, od 16. studenog 2021.

/prilog 13./

Kao i u niz ostalih odluka tog suda, a posebno pravnog shvaćanja sa Sjednice Odjela trgovačkih i ostalih sporova od 26. listopada 2021., da se visina nagrade stečajnog upravitelja **određuje primjenom kriterija obujma i složenosti poslova** rada stečajnog upravitelja na ispitivanju tražbina, te vrijednosti unovčene stečajne mase, slijedom čega **nagrada može biti i manja** od visine nagrade obračunate samo primjenom tablice vrijednosti unovčene stečajne mase i nagrade u postocima, **dakle vrijednost unovčene stečajne mase samo je jedan od kriterija** za obračun nagrade stečajnom upravitelju.

Suprotno pravnom shvaćanju izraženom u obrazloženju osporenog rješenja drugostupanjskog suda da je osnovni kriterij za određivanje visine nagrade stečajnom upravitelju, vrijednost unovčene stečajne mase, i da sud može a što znači da ne mora uzeti u obzir i obujam i složenost poslova stečajnog upravitelja, je pravno shvaćanje Vrhovnog suda Republike Hrvatske, izraženo u rješenju povodom izjavljene revizije na rješenje drugostupanjskog suda u kojem je dakle taj isti sud izrazio pravno shvaćanje da:

"visina nagrade stečajnom upravitelju utvrđuje primjenom kriterija obujma i složenosti poslova, rada stečajnog upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednosti unovčene stečajne mase, slijedom čega nagrada može biti i manja od visine nagrade obračunate samom primjenom tablice vrijednosti unovčene stečajne mase i nagrade u postocima"

Dokaz: Rješenje VSRH broj Rev 543/2022-2 od 25.01.2023.

/prilog 15./

U navedenoj odluci Vrhovni sud Republike Hrvatske prihvaća upravo gore navedeno pravno shvaćanje drugostupanjskog suda, slijedom čega **pravno shvaćanje izraženo u obrazloženju osporenog rješenja drugostupanjskog suda proturječi pravnom shvaćanju koje drugostupanjski sud primjenjuje u drugim istim postupcima**, čime je podnositelju zahtjeva povrijeđeno pravo na pravično suđenje.

Točka 16. Rješenja - O navodima koji se odnose na rad stečajne upraviteljice

Drugostupanjski sud ponovo bez navođenja konkretnih razloga, odbija prigovore žalitelja koji se odnose na rad stečajne upraviteljice, navodeći da nisu odlučni za zakonitost pobijanog rješenja.

Potpuno je neprihvatljivo obrazloženje suda da ; *Eventualni pojedinačni propusti, čak i kada bi postojali, ne predstavljaju odlučnu okolnost za određivanje visine nagrade, koja se utvrđuje prema ukupnosti rada i zakonskim kriterijima, a ne prema pojedinačnim radnjama izolirano promatranima;*

Takva ocjena potpuno je u suprotnosti sa dokazima i ispravama i proturječe onome što je u postupku utvrđeno, **da li propusti koji su postupku utvrđeni i ne kada bi i postojali, ne predstavljaju odlučnu okolnost za određivanje visine nagrade.**

U žalbi su taksativno navedeni ogromni propusti u radu stečajne upraviteljice, navedeni je stvarni iznos štete koju je počinila stečajnoj masi zbog nepoduzimanja radnji koje je bila dužna poduzeti a sve sukladno zakonskim propisima.

Posebno se to odnosi na propust što nije preuzela nekretnine stečajne mase, već je dozvolila trećoj osobi stjecanje bez osnove, a time i stvaranje dodatnih troškova. Propust nepodnošenja zahtjeva za smanjenje komunalne naknade, devastacija nekretnina, troškovi potrošnje struje.

Nedopustivo je, da drugostupanjski sud takve propuste tretira kao pojedinačne izolirane propuste koji ne utječu na određivanje visine nagrade.

Međutim, ponovo se po nebrojeni puta navodi da je redovito podnosila izvješća koja da su prihvaćena od strane skupštine vjerovnika, čime se ono što je bila njena zakonska obveza tretira kao poseban doprinos radu. Pri tome, sud ne uzima u obzir žaliteljeve navode da je on kao razložni vjerovnik tijekom stečajnog postupka preuzeo potraživanje, a da su mnoge nepravilnosti napravljane prije njegovog stupanja u postupak. Tek nakon stupanja u postupak razložni vjerovnik je mogao i odmah je započeo sa isticanjem prigovara u radu stečajne upraviteljice kao i traženja izvještaja sa pratećom dokumentacijom, te poduzimanja svih drugih radnji u zaštiti stečajne mase na kojoj je imao razlučno pravo.

Nagrada stečajnog upravitelja nije pravo po funkciji, nego **ocjena zakonitosti savjesnosti i rezultata rada**.

U konkretnom slučaju upraviteljica je djelovala u **sukobu interesa**, postupala **netransparentno**, i omogućila nastanak štete za stečajnu masu.

U takvim okolnostima pitanje više nije “da li je nagrada previsoka” nego **može li joj uopće pripasti nagrada, a kamoli najviša**.

Dodjela najviše nagrade pretpostavlja izniman doprinos, uredno i nepristrano vođenje postupka, zaštitu interesa vjerovnika što u ovom postupku nije bilo.

Točka 19. Rješenja - O navodima vezanim uz upravljanje nekretninama i troškovima

Drugostupanjski sud ocjenjuje žaliteljeve navode neosnovanim, i bez potrebne ocjene uopćeno navodi da se radi o složenim okolnostima, da je stečajna upraviteljica poduzimala odgovarajuće i faktične radnje radi zaštite i unovčenja imovine.

Koje su to radnje, koji su to složeni poslovi i koja je to zaštita sud ne navodi, unatoč konkretnim navodima žalbe, što više ističe da:

; Žalitelj ne dokazuje postojanje uzročno-posljedične veze između navodnih propusta i konkretne štete za stečajnu masu, već iznosi vlastitu ocjenu učinkovitosti postupanja, što nije odlučno za zakonitost pobijane odluke.;

Takvo obrazloženje ponovo je u suprotnosti sa izvješćem same stečajne upraviteljice i utvrđenim činjenicama, nejasno je i proturječno navodima. Da li je činjenicu da je dopustila stjecanje bez osnove trećih osoba koje su koristile stečajnu masu tijekom turističke sezone, bez pravne osnove, temeljem nezakonitog Ugovora o najmu

sklopljenog 15. ožujka 2017. (Ugovor je sklopljen dva dana nakon zakazanog ročišta radi izjašnjenja o prijedlogu i raspravi o uvjetima za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom), između Astoria d.o.o. iz Poreča (čiji je zakonski zastupnik bračni drug zakonske zastupnice stečajnog dužnika) i stečajnog dužnika, pri čemu su ostvarili korist od najmanje 225.000,00 kn, sud mogao ocijeniti kao nepostojanje uzročno - posljedične veze između propusta i konkretne štete, te navesti da se radi o vlastitoj ocijeni žalitelja o učinkovitosti postupanja.

Da li ne postoji uzročno posljedična veza između štete koja je nastala zbog činjenice da nije poslala obavijest o neobavljanju poslovne aktivnosti stečajnog dužnika, pa su računi za komunalnu naknadu iznosili 214.373,66 kn., umjesto 107.186,83 kn čime je **povećala obveze stečajne mase umjesto da ih smanji ili barem da učini sve da se ne povećaju.**

Da li sud kod takvih propusta može reći da žalitelj iznosi vlastitu ocjenu učinkovitosti postupanja, ili je bio dužan ocijeniti i taj navod u kontekstu njenog rada na zaštiti i upravljanju imovinom stečajnog dužnika i odgovoriti da li je ili nije ta činjenica odlučna kod utvrđivanja visine njene nagrade.

Načelne ocijene drugostupanjskog suda dovode u pitanje jedinstvenu primjenu prava i ravnopravnost svih u postupku.

Točka 21. Rješenja - O angažmanu odvjetnika

Drugostupanjski ponovo odbija dati obrazloženje na ključno pitanje koje razložni vjerovnik postavlja tijekom prvostupanjskog i drugostupanjskog postupka i to od trenutka saznanja za činjenicu da je stečajna upraviteljica angažirala odvjetnika bliskog srodnika- svog zeta da u postupku zastupa stečajnog dužnika i da obavlja ostale pravne poslove.

Obrazloženje suda protivi se temeljnim pravnim standardima o pravu na nepristrano, neovisno suđenje i pravično suđenje.

Može li odobrenje skupštine za angažman odvjetnika ozakoniti povredu prava o izuzeću i sukobu interesa. Nije li sud bio dužan paziti na poštivanje zakonskih odredbi o izuzeću, jer je znao da se radi o odvjetniku koji je bliski srodnik stečajne upraviteljice- njen zet, za razliku od skupštine vjerovnika koja to nije znala, i zbog čega ju je trebao smijeniti ili barem upozoriti.

Nije li krajnje neprimjerena ocjena suda:

„da ne postoji dokaz o konkretnoj šteti i osobnoj povezanosti, kao i da sama okolnost osobne povezanosti, bez dokaza o zlouporabi ili štetnom postupanju, ne predstavlja razlog za uskratu nagrade;.

Opće je poznato da je i sama subjektivna sumnja u nepristranost dovoljna da bi sud ocijenio povredu prava na nepristrano i neovisno suđenje, o čemu su u prilogu ovog prijedloga navedene odluke i Vrhovnog suda Republike Hrvatske i ESLJP-a.

Ponovo se, drugostupanjskom sudu treba ukazati na Odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske **povreda prava na pravično suđenje postoji i kada sud ne otkloni**

okolnosti koje dovode u sumnju njegovu nepristranost, bez obzira na to je li pristranost stvarno dokazana.

Dakle, žalitelj nije trebao dokazati zlouporabu i štetno ponašanje vezano uz osobnu povezanost, već je na to trebao reagirati sam sud i otkloniti takvu okolnost, kako bi otklonio sumnju u njegovu nepristranost.

Dokaz: Odluka Ustavnog suda RH, broj U-III-753/2021 od 26. studenog 2025.

/prilog 16./

Ne izaziva li sud sumnju u nepristranost kada odobrava angažman odvjetnika -zeta stečajne upraviteljice i dosuđuje mu neosnovane troškove, a stečajnoj upraviteljici utvrđuje najvišu nagradu.

Pogrešna je sada ocjena suda da šteta nije utvrđena i da nema dokaza o zluporabi. Troškovi odvjetnika koje je stečajna upraviteljica prikazala kao troškove u iznosu od 126.081,25 kn., koji terete stečajnu masu a koje je razlučni vjerovnik osporio u ranijem žalbenom postupku upravo je ovaj drugostupanjski sud ocijenio kao neosnovanim.

Dakle, šteta je otklonjena zbog prigovora razlučnog vjerovnika a ne zbog postupanja prvostupanjskog suda koji je trebao znati da su prikazani troškovi neosnovani i da nikako ne spadaju na teret stečajne mase odnosno razlučnog vjerovnika. **U tom smislu podnositelj ovog zahtjeva imao je opravdanu sumnju da su izmišljeni i nepotrebni troškovi odvjetnika-zeta stečajne upraviteljice svjesno prikazani i odobreni upravo kako bi mu osobni odnosi omogućili nezakonitu korist.**

Zbog toga nije dopustivo, da drugostupanjski sud u istom postupku donosi odluke u kojem iznosi potpuno suprotna pravna shvaćanja oko istog pitanja odnosno žalbenog prigovora, što sigurno čini povredu prava na pravično suđenje i unosi pravnu nesigurnost.

Točka 26. Rješenja

Pogrešna je i tvrdnja drugostupanjskog suda da se žalbeni navodi ne odnose na pogrešnu primjenu materijalnog prava i da nisu odlučni za drugačiju odluku. Upravo dosljedno nepoštivanje primjene kriterija kod utvrđivanja visine nagrade stečajnoj upraviteljici, čine povredu materijalnog prava.

Već je ranije navedeno da je sud kao osnovni kriterij naveo vrijednost unovčenja stečajne mase, a obim i složenost poslova samo kao mogućnost suda. Time je sud donio odluku protivno svojem obvezujućem pravnom shvaćanju sa Sjednice Odjela trgovačkih i ostalih sporova od 26. listopada 2021., te povrijedio materijalne odredbe čl. 94. Stečajnog zakona („Narodne novine” broj 71/15 i 104/17) i čl. 5. st. 1. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima („Narodne novine” broj 105/15), posebno kad se ima u vidu da je u mnogobrojnim svojim odlukama potvrdio odluku prvostupanjskog suda koji je odredio visinu nagrade manjom i do 50 % od vrijednosti unovčene stečajne mase.

Dokaz: Rješenje VTS-a, broj PŽ-4682/2020 od 12.11.2020

/prilog 17./

Rješenje VSRH broj Rev 543/2022-2 od 25.01.2023.

/prilog 15./

Iako je drugostupanjski sud bio dužan sukladno prihvaćenoj reviziji VSRH, donijeti novu odluku uz argumentiranu ocjenu žalbenih navoda u smislu njihove relevantnosti za konkretni spor, nova odluka takve ocjene ne sadrži.

Točka 27. Rješenja

Evidentno je da ranija odluka nije imala nikakvo obrazloženje, međutim nova odluka sadrži načelne ocijene sva do konačnog zaključka suda:

;da žalitelj kroz opsežne žalbene navode u biti nastoji zamijeniti ocjenu suda vlastitom ocjenom svrsishodnosti i učinkovitosti pojedinih radnji stečajne upraviteljice, što nije dopušteno u okviru sudskog nadzora zakonitosti odluke;

što zapravo potvrđuje činjenicu da je sud ponovo prekršio postupovno jamstvo zabrane proizvoljnosti / arbitrarnosti/.

Žalbeni navodi vrlo su jasno i konkretno prezentirali rad stečajne upraviteljice kao i čitavi tijek predmetnog stečajnog postupka, pozivajući se na konkretne zakonske odredbe temeljem kojih se vrednuje njen rad kao kriterije koji se imaju primijeniti kod utvrđivanja visine njene nagrade.

U tom smislu žalitelj je i zahtijevao da mu sud u kontekstu zakonskih odredbi koje se primjenjuju, odgovori točno, jasno i konkretno zašto pojedini žalbeni razlog nije odlučan za ocjenu suda kod utvrđivanja visine nagrade i to pogotovo kad dosuđuje najvišu nagradu a u korelaciji sa utvrđenim okolnostima u stečajnom postupku.

Takav odgovor podnositelj zahtjeva ponovo nije dobio. Stoga žalbeni navodi nisu vlastita ocjena svrsishodnosti i učinkovitosti pojedinih radnji stečajne upraviteljice kojima je žalitelj nastojao zamijeniti ocjenu suda, kako to obrazlaže drugostupanjski sud.

Točka 29. Rješenja

Potpuno neutemeljeno na kraju svoje odluke drugostupanjski sud navodi da žalitelj ne otvara niti jedno pravno pitanje važno za jedinstvenu primjenu prava ili ravnopravnost svih u njihovoj primjeni već osporava pravilnost pojedinačne odluke **utemeljene na specifičnim okolnostima ovog stečajnog postupka.**

Takvom konstatacijom sud otvara teoretsku raspravu oko stečajnog postupka u kojem je **odluka suda utemeljena na specifičnim okolnostima.** Za pretpostaviti je onda da je u takvom stečajnom postupku nužno bilo primijeniti specifična pravila koja je sud primijenio a koja nisu, ili ne moraju biti jasna žalitelju.

Podnositelj zahtjeva opravdano postavlja pitanje o kakvim se sada odjednom specifičnim okolnostima stečajnog postupka radi?

Sam predmetni stečajni postupak klasični je primjer gotovo školski stečajnog postupka, u kojem je bila vrlo vrijedna stečajna masa na kojoj je bilo upisano razlučno pravo, stečajna masa koja prodana na javnoj dražbi elektronskim putem, postupak u kojem je ispitano šest tražbina, od toga dvije koje su osporene i čiji su vjerovnici upućeni u parnicu, postupak bez sudskih sporova koji bi se odnosili na stečajnu masu i razlučnog vjerovnika.

Međutim, točno je, da je specifične okolnosti u cjelokupan postupak unijela stečajna upraviteljica /od sukoba interesa, do svih navedenih propusta/, kompromitirajući zakonitost postupka.

Zato podnositelj zahtjeva ponovo postavlja pitanje, zašto drugostupanjski sud nije odgovorio da li doista za takav obim rada u stečajnom postupku / u kojem se je nakon preuzimanja potraživanja od strane novog založnog vjerovnika sve odvijalo po zakonskoj inerciji i uz njegov osobni angažman/, stečajnoj upraviteljici pripada najviša nagrada samo temeljem vrijednosti prodane stečajne mase, /pa čak da se i oduzmu sve nezakonitosti i utvrđene nepravilnosti u njenom radu/, kada u ostalim gotovo identičnim postupcima takve nagrade umanjene su i do polovice vrijednosti unovčene stečajne mase.

Nije li to onda pravno pitanje koje je važno za jedinstvenu primjenu prava ili ravnopravnosti svih, koje traži, da sud kod utvrđivanja visine nagrade stečajnom upravitelju primjenjuje iste kriterije zakonom određene, upravo kako ne bi došlo do povrede prava u njegovoj primjeni.

Kao što ranije navedeno, upravo gore navedeno pravno shvaćanje drugostupanjskog suda, **izraženo u obrazloženju osporenog rješenja proturječi pravnom shvaćanju koje taj isti sud primjenjuje u drugim istim postupcima**, čime je podnositelju zahtjeva povrijeđeno pravo na pravično suđenje.

Konačno, raniji prijedlog koji je podnositelj zahtjeva podnio za dopuštenje revizije a na temelju kojeg mu je dopuštena revizija sadrži konkretne žalbene navode na koji sud u novoj odluci nije odlučio.

Dokaz: Prijedlog za razlučnog vjerovnika za dopuštenje revizije

/prilog 18./

A sve su to pitanja na koja drugostupanjski sud nije dao odgovor, propustio je ispitati i ocijeniti te obrazložiti među strankama sporne okolnosti i tako podnositelju zahtjeva povrijedio osnovno ljudsko pravo na pravično suđenje.

Takvo pravno shvaćanje izneseno je u rješenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

Dokaz: Odluka VSRH broj, Revd 4909/2022 od 3. siječnja 2023.

/prilog 19./

X. U odnosu na činjenicu da je drugostupanjski sud po žalbi razlučnog vjerovnika dva puta vraćao predmet na ponovno suđenje, podnositelj prijedloga postavlja i slijedeće pravno pitanje:

3. **Da li je podnositelju prijedloga povrijeđeno pravo na pošteno suđenje kada je drugostupanjski sud povodom žalbe dva puta vratio predmet prvostupanjskom sudu na ponovni postupak, umjesto da je drugi puta sam proveo postupak i donio odluku, a kako je to propisano odredbom članka 366.a ZPP-a.**

Podnositelj prijedloga smatra da je drugostupanjski sud počinio povredu prava na pravično suđenje, jer povodom izjavljene žalbe drugi puta vratio predmet na ponovni postupak prvostupanjskom sudu radi uklanjanja utvrđenih nepravilnosti umjesto da je sam proveo postupak i donio odluku. Sud je imao sve činjenice i dokaze da bez vraćanja ukloni uočene nepravilnosti i tako donese pravilnu i zakonitu odluku. Ovakvim postupanjem pridonio je odugovlačenju postupkom i donošenju odluke koja je potvrdila sve nepravilnosti koje su zapravo njegovom odlukom trebale biti uklonjene.

Slijedom navedenog, podnositelj zahtjeva smatra da mu je u prvostupanjskom i drugostupanjskom postupku zbog osobito teških povreda odredaba parničnog postupka (**prava na nepristrano i neovisno suđenje, pravo na obrazloženu sudsku odluku, pravo da drugostupanjski sud drugi puta po žalbi sam odluči i donese odluku**), povrijeđeno temeljno ljudsko pravo na pravično suđenje zajamčeno člankom 29. stavak 1. Ustava Republike Hrvatske i člankom 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, stoga predlaže da Vrhovni sud Republike Hrvatske donese rješenje kojim se na temelju ovog prijedloga dopušta revizija.

U Zagrebu, 19. svibnja 2026.

Podnositelj prijedloga:
NPT Centar d.o.o.
p.p.